

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 239/07-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. augusta 2007 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti T., a. s., so sídlom B., zastúpenej advokátom JUDr. J. H., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na petičné právo podľa čl. 27 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 a 4 v spojení s čl. 1 ods. 1 a 2, čl. 2 ods. 2 a čl. 7 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom T. v súvislosti s vydaním 1. zmeny Všeobecného povolenia na poskytovanie elektronických komunikačných sietí a elektronických komunikačných služieb č. 1/2005 z 27. septembra 2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti T., a. s., o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. augusta 2007 doručená sťažnosť spoločnosti T., a. s. (ďalej len sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na petičné právo podľa čl. 27 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva

vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 a 4 v spojení s čl. 1 ods. 1 a 2, čl. 2 ods. 2 a čl. 7 ods. 2 ústavy postupom T. (ďalej len „telekomunikačný úrad“) v súvislosti s vydaním 1. zmeny Všeobecného povolenia na poskytovanie elektronických komunikačných sietí a elektronických komunikačných služieb č. 1/2005 (ďalej len „zmena všeobecného povolenia“) z 27. septembra 2005.

Sťažovateľka uviedla, že 27. septembra 2005 telekomunikačný úrad vydal zmenu všeobecného povolenia, ktorou s účinnosťou od 10. októbra 2005 zmenil podmienky poskytovania telekomunikačných služieb na území Slovenskej republiky. Telekomunikačný úrad tak urobil bez toho, aby 60 dní pred predpokladaným vyhlásením zmeny zverejnil jej návrh s výzvou na predloženie pripomienok, ako aj s údajom, v akej lehote ich možno uplatniť. Sťažovateľka sa domnieva, že uložením povinnosti na základe namietanej zmeny všeobecného povolenia došlo aj k obmedzeniu jej vlastníckeho práva, ktoré musí strpieť na vlastné náklady a bez primeranej náhrady. Podľa sťažovateľky telekomunikačný úrad pri vydávaní zmeny, ako aj jej samotným vydaním nepostupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v platnom znení, porušil jej základné právo podľa čl. 27 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy a základné právo podľa čl. 20 ods. 1 a 4 v spojení s čl. 1 ods. 1 a 2, čl. 2 ods. 2 a čl. 7 ods. 2 ústavy.

V závere sťažnosti sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd vyslovil, že postupom telekomunikačného úradu v súvislosti s vydaním zmeny všeobecného povolenia z 27. septembra 2005 bolo porušené jej základné právo na petičné právo podľa čl. 27 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy a základné právo vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 a 4 v spojení s čl. 1 ods. 1 a 2, čl. 2 ods. 2 a čl. 7 ods. 2 ústavy, namietanú zmenu všeobecného povolenia zrušil a sťažovateľke priznal náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľky.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Ústavný súd v predmetnej veci zistil, že sťažovateľka doručila ústavnému súdu 30. novembra 2005 podanie (doplnené 9. decembra 2005), ktoré sa týkalo toho istého predmetu konania, ktoré posudzoval ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti 8. marca 2006 v konaní vedenom pod sp. zn. III. ÚS 80/06.

Ten istý nárok na ochranu ústavnosti uplatnila sťažovateľka aj v tomto konaní. Tvrdí, že postupom telekomunikačného úradu v súvislosti s vydaním zmeny všeobecného povolenia z 27. septembra 2005 bolo porušené jej základné právo na petičné právo podľa čl. 27 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy a základné právo vlastníť majetok

podľa čl. 20 ods. 1 a 4 v spojení s čl. 1 ods. 1 a 2, čl. 2 ods. 2 a čl. 7 ods. 2 ústavy.

Z týchto právne významných skutočností vyplýva, že ústavný súd by mal opätovne konať a rozhodovať vo veci, o ktorej už rozhodol vo veci sp. zn. III. ÚS 80/06.

Z porovnania obsahu terajšej sťažnosti s obsahom sťažnosti sťažovateľky vo veci sp. zn. III. ÚS 80/06 nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver, že nejde o totožné veci. Obidve sťažnosti sú založené na tých istých skutkových a právnych skutočnostiach relevantných z hľadiska posudzovaného prípadu predmetu konania a týkajú sa tých istých subjektov (sťažovateľky a telekomunikačného úradu).

Na základe uvedeného dospel ústavný súd k záveru, že sťažnosť sťažovateľky nie je prípustná pre prekážku rozhodnutej veci podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto rozhodol o nej tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Preto bolo potrebné jej sťažnosť v tejto časti po predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 24 zákona o ústavnom súde z dôvodu neprípustnosti.

Sťažnosť sťažovateľky navyše smeruje proti rozhodnutiu telekomunikačného úradu č. 1/2005 z 27. septembra 2005, preto ju ústavný súd mohol odmietnuť aj z dôvodu, že bola podaná zjavne oneskorene (teda nie v dvojmesačnej zákonnej lehote) od vydania, resp. oznámenia tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. augusta 2007